

Vakantie brief

juli-augustus 2024

Beste provinciaal, directeur, medebroeders en vrienden,

Hartelijke groeten uit Tamil Nadu, India. Door deze brief wil ik jullie de beste wensen overbrengen van mijn ouders, familie, vrienden en de provinciaal en medebroeders van de Salesiaanse provincie van Tiruchy. Het is meer dan een maand geleden dat ik bij jullie weg ben om wat tijd door te brengen met de Salesiaanse provincie van mijn herkomst, mijn familie en vrienden. In die twee jaar sinds mijn laatste bezoek hebben er, samen met de klimaatverandering, veel veranderingen plaatsgevonden: de levensstijl van mensen en de mentaliteit van jongeren zijn veranderd, de kosten van het leven zijn hoog gestegen en er zijn veel gebouwen gebouwd. Aan de ene kant ben ik blij dat mijn thuisland zich voortdurend ontwikkelt en aan de andere kant ben ik een beetje verdrietig dat het niet holistisch gebeurt en dat de natuur ondanks het bewustzijn niet wordt gerespecteerd. Tijdens dit verblijf van anderhalve maand breng ik het grootste deel van mijn tijd door met mijn ouders en familie. Omdat het geworteld is in onze culturele waarden en tradities, gingen we als gezin ook als pelgrims naar enkele bedevaart plaatsen om onszelf geestelijk te vernieuwen en God te danken voor zijn hulp en zegeningen. Natuurlijk heb ik er ook een punt van gemaakt om enkele Salesiaanse gemeenschappen te bezoeken en de plaatsen waar ik ben geweest. Ik heb ook deelgenomen aan enkele activiteiten van de provincie als vertegenwoordiger van de provincie van België en Nederland (BEN), waarbij ik getuigenis gaf van de prachtige werken en de kansen die we in onze provincie hebben. Ik hoop dat ik enkele jonge medebroeders heb geïnspireerd om missionaris in onze provincie te worden. Nu de dagen dichterbij komen, bereid ik me mentaal voor om terug te keren. Met dezelfde vreugde en enthousiasme waarmee ik op vakantie kwam, ben ik ook bereid terug te komen om mijn studie en werk voort te zetten. Ik hoop mijn ervaringen en vreugde na mijn terugkeer persoonlijk te kunnen delen. Tot die tijd volgt hier wat nieuws over mijn vakantie om jullie op de hoogte te houden en wat nieuwsgierig te maken.

Aankomst in Chennai, India

Nadat ik mijn examens succesvol had afgelegd, begon ik op 30 juni met de hulp van Tuli aan mijn reis vanuit Zaventem. Na een reis van ongeveer 6 uur en 30 minuten landde ik in Abu Dhabi en wachtte bijna 5 uur op mijn volgende vlucht naar India. Gevolgd door een reis van 5 uur, arriveerde ik om 9.00 uur op 1 juli in Chennai, India. De chauffeur van Arockia Raj

Mariasusai (hij verbleef een paar jaar in Nederland) die bij een van de overheidsdiensten werkt, kwam me ophalen en zette me de volgende dag af bij het treinstation om mijn reis voort te zetten. Ik bracht een dag met hem door in Chennai. Hij was mijn directeur tijdens de twee jaar van mijn stage in het postnoviciaat. Daarvan komt de vriendschap tussen mij en hem.

Bezoek aan de basiliek van Sint Thomas de apostel

Toen het feest van Sint Thomas de Apostel (3 juli) naderde, dacht ik erover om zijn beroemde basiliek te bezoeken. Volgens traditionele verslagen van de Saint Thomas-christenen in de staten Tamil Nadu en Kerala in India, reisde Thomas buiten het Romeinse Rijk om het Evangelie te prediken, tot aan Mylapore in Zuid-India (Tamil Nadu) en bereikte Muziris (Kerala) in 52 na Christus. Dit is een kathedraal van het aartsbisdom Madras-Mylapore en een nationaal basiliek van Sint Thomas in India. Het huidige bouwwerk dateert uit 1523 na Christus, toen het door de Portugezen werd gebouwd boven het graf van Thomas,

de apostel. Hij is ook de patroon van de Salesiaanse provincie van Chennai/Madras (INM).

Aankomst bij het provinciaal van INT

Op 2 juli in de voormiddag arriveerde ik bij het provinciaal. Eruthayavalan (missionaris in Congo), Amaladoss Samson (de provinciaal econoom), Mano Sebastian (missionaris in BEN) Ashley Stephen (de provinciaal- en provinciesecretaris) en de medewerkers van het provinciaal, hebben mij verwelkomd. Na een uurtje kwam de provinciaal ook. Na een paar uurtjes te hebben doorgebracht begon ik mijn reis verder naar mijn familie. Vanaf het provinciaal was het ongeveer twee uur rijden.

Aankomst bij mijn familie

's Avonds om 18.30 uur bereikte ik eindelijk mijn bestemming: mijn familie. Mijn ouders bleven hetzelfde in gestalte, het dochtertje van mijn broer is wat groter en stout geworden en de bomen die mijn opa heeft geplant zijn gegroeid. Ik was blij om eindelijk thuis te zijn en de familie te ontmoeten, het dochtertje van mijn broer en mijn ouders waren buitengewoon blij met wat tranen in hun ogen om hun zoon na twee jaar en twee maanden terug te zien.

Bezoek aan de parochiekerk

De volgende dag na mijn aankomst bezocht ik mijn parochiekerk (Alangara Annai kerk, Varadarajan Pet) en de pastoor. Mijn dorp is een traditionele katholieke parochie waar Constantijn Jozef Beschi SJ bekend als Veeramamunivar werd genoemd als de eerste pastoor (1711-1742). Het is ook de plaats waar Sint John de Britto SJ het Evangelie heeft gepredikt. Het is een parochie met 313 jaar geschiedenis en de huidige kerk werd gebouwd tussen 1907-1912 en gerenoveerd tijdens de viering van het eeuwfeest. In Tamil Nadu wordt het de bakermat van roepingen genoemd. Er zijn ongeveer 90 priesters en meer dan 500 zusters. Bijna iedere familie heeft wel een dochter of zoon aan de Kerk aangeboden. In mijn geloofsvorming en roeping heeft deze parochie een cruciale rol gespeeld.

Bezoek aan Don Bosco Varadarajan Pet

De Don Bosco-missie in Varadarajan Pet begon in 1964. De salesianen richten hun aandacht op de uitroeiing van analfabetisme door hen kwaliteitsonderwijs te bieden. Ruim vijftig jaar lang was het de enige jongensschool. Natuurlijk verschijnen er nu een paar nieuwe scholen buiten

het dorp. In de opvoeding van onze ouders en de jongeren is de rol van de Salesianen onvergetelijk. De missie van Frans Schlooz, een Salesiaanse missionaris uit Nederland, is opmerkelijk zowel voor de jongeren als voor de armen. Momenteel is er een Tamil- en Engelse basis-, middelbare- en hogere school met 1700 leerlingen en een Frans Schlooz School of

Excellence - CBSE ter nagedachtenis aan Frans Schlooz sinds 2019 met 350 leerlingen. Daarnaast zijn er twee internaten voor arme jongens met in totaal 400 leerlingen, oratoria, jeugddiensten en parochiewerk in tijden van nood. Op 29 juli werd ik uitgenodigd om de leerlingen toe te spreken en prijzen uit te delen voor de verschillende competities. Het was voor de leerlingen ook een bron van motivatie om na te denken over de Salesiaanse en missionaris roeping. Ik ben er erg trots op dat ik een oud-leerling van deze school ben en ben de Salesianen ook dankbaar voor deze kans. Door de week sluit ik bij de gemeenschap aan voor de mis en voor de gebeden en in het weekend ging ik naar de parochie voor de liturgische diensten.

Dagen in het provinciaal

Na anderhalve week thuis ging ik voor een week (15-22 juli) terug naar het provinciaal om de provinciaal en de medebroeders te ontmoeten. Ik heb daar een geweldige tijd gehad met het delen van mijn vreugdevolle en positieve ervaringen in BEN. Ik heb de provinciaal ook verzocht meer missionarissen voor BEN te sparen. Vanuit het provinciaal heb ik ook geprobeerd een aantal gemeenschappen te bezoeken, omdat van daaruit het vervoer flexibeler is. Na een week kwam ik thuis om nog wat tijd met mijn ouders en familie door te brengen en een aantal pelgrimstochten te maken.

Bezoek aan de zusters van de Jacht, Dindugal

Op 18 juli ging ik op bezoek bij een van mijn nichtjes die een zuster is in Missionarissen van het Onbevleete Hart van Maria (De Jacht - ICM Sisters). Ze is procurator in het Sint Jozef ziekenhuis, Dindugal. Het is een van de eerste ziekenhuizen in deze regio die het leven hoog houdt door middel van hoogwaardige gezondheidszorg. Het is een Multi speciaal ziekenhuis met 200 bedden. Een flink aantal zusters uit België hebben hier als missionaris gewerkt en zijn gestorven. Het bezoeken van hun begraafplaatsen was voor mij een bron van inspiratie voor mijn missionaire geest. Wij zijn deze missionarissen enorm dankbaar.

Bezoek aan de familie van Anthiyok

Op 19 juli en 2 augustus bezocht ik de familie van Anthiyok. Ik ontmoette zijn ouders en bezocht ook zijn broer en zijn familie. Via deze brief breng ik ook hun beste wensen over. Ik heb uren besteed aan het delen van ons leven in BEN. Het lijkt in niets op iemand die een echte ervaring heeft en deelt. Ze waren enorm blij om alles te horen wat ik heb gedeeld en waren ook de Salesianen in BEN dankbaar voor de goede zorg voor hun zoon. Tijdens mijn beide bezoeken ontving ik koninklijke gastvrijheid. Ze verwelkomden me net als hun zoon. We hebben samen gebeden en samen gegeten. Uiteraard wenste ik ze ook namens onze gemeenschap en de provincie BEN het beste toe.

Bedevoarten

Het is diep geworteld in onze religieuze tradities om als gezin pelgrimstochten te maken. Thuiskomen voor vakantie betekent niet alleen tijd doorbrengen met de ouders en familie, maar ook het vervullen van deze betekenisvolle tradities. In onze regio is de toewijding aan Onze Lieve Vrouw van Vellankanni of Onze Lieve Vrouw van Goede Gezondheid en de toewijding aan Sint Antonius zeer beroemd. Ze zijn als twee ogen tussen andere pelgrimstochten. Elke keer als ik op vakantie kom, proberen we ze te bezoeken en onze beloften na te komen. Op 25 juli bezochten we Vellankanni. De toewijding aan Onze Lieve Vrouw van Goede Gezondheid bestaat sinds het midden van de zestiende eeuw. Het wordt toegeschreven aan drie afzonderlijke gebeurtenissen die op de locatie plaatsvonden: de verschijning van de Madonna met Kind aan een sluimerende herdersjongen, de wonderbaarlijke genezing van een gehandicapte karnemelkverkoper en de redding van Portugese zeelieden uit een dodelijke zeestorm. Paus Johannes de XXIII verhefde het heiligdom in 1962 tot de status van Basiliek en noemde het heiligdom “het Lourdes van het Oosten” vanwege de enorme toestroom van pelgrims. Tijdens de jaarlijkse noven trekt het bijna 5 miljoen pelgrims.

Elk jaar tijdens het feest (8 september) wandelen duizenden van mijn parochianen te voet naar deze basiliek voor hun verschillende intenties. Het is ongeveer 112 kilometer. Tot een paar jaar geleden deden mijn ouders het en nu is het overgedragen aan de familie van mijn broer.

Op 30 juli bezochten we Melnariyappanur, een heiligdom van Sint Antonius, de koning der wonderen. Het is ongeveer 85 kilometer. Ook hier wandelen mensen tijdens het feest (13 juni). Het is ook een eeuwenoude traditie dat we met ossenkar gaan en daar een week blijven. Het is zo iets als op kamp gaan. Omdat ik in juni niet kon komen, hebben we er een punt van gemaakt om het per bus en trein te bezoeken. In onze katholieke traditie staat iedere dinsdag in het teken van Sint Antonius. Daarom bezoeken elke dinsdag, vooral de eerste dinsdag, veel mensen deze basiliek voor speciale zegeningen. Ik dacht ook aan jullie in mijn

gebeden tijdens mijn bezoek aan beide plaatsen. Mogen Onze Lieve Vrouw van Goede Gezondheid en Sint Antonius ons blijven inspireren en voor ons voorbede doen bij de Vader.

Jonge medebroeders aanspreken

Op 1 en 2 augustus bezocht ik de postnoviciaatvormingsgemeenschap: The Retreat-Don Bosco, Yercaud. Hier deed ik mijn filosofie en twee jaar van mijn stage. Het was voor mij een thuiskomen om mezelf op te frissen. Momenteel fungeert het als postnoviciaat, Sola internaat voor tribble-jongens, hospitium voor gasten en groepen en plantenkwekerij. Het is ook een soort retraitecentrum met verblijfsfaciliteit en auditorium. Omdat het op de heuvels ligt, is er veel vraag naar. Toevallig waren deze twee dagen ontmoetingsdagen voor de jonge Salesianen die hun universitaire studie en stage doen. Ik werd uitgenodigd om mijn missionariservaring te delen en hen te motiveren om missionaris te worden. Na een half uur delen was er ook tijd voor interactie. Ik vond het heel betekenisvol en sommigen van hen toonden echt interesse om missionaris te worden. Ik hoop dat de heilige geest hen mag blijven inspireren en begeleiden bij het onderscheiden van hun roeping.

INT ZILVER JUBILEUM (1999-2024)

De Salesiaanse provincie van Annai Vellankanni - Tiruchy (INT), is in 1999 gescheiden van de Salesiaanse provincie van Sint Thomas - Madras/Chennai. “Van de periferie een centrum maken” was het motto van de provincie, aangezien de concentratie zich in de plattelands gebieden bevond. De provincie, die toen 148 medebroeders en 10 (canoniek opgerichte gemeenschappen) + 8 huizen telde, is nu uitgegroeid tot 250 medebroeders en 31 canoniek opgerichte gemeenschappen. Het is een van de jongste provincies in de congregatie met 38 jaar als gemiddelde leeftijd van de medebroeders. De viering van het zilver jubileum werd voorafgegaan door een periode van drie jaar van voorbereiding met intensieve activiteiten en reflecties, waarbij de nadruk lag op de Salesiaanse identiteit, missie en spiritualiteit. Deze voorbereidingen omvatten onder meer een gemeenschap brede wetenschappelijke analyse, een symposium gebaseerd op deze onderzoeken, de planting van 100.000 bomen, initiatieven om het gebruik van zonne-energie in de hele provincie te maximaliseren, de oprichting van een informatiecentrum voor jongeren, een centrum voor vergelijkende examens voor

overheidsbanen, culturele wedstrijden en diverse publicaties. Voorafgaand aan de grote finale waren er nog drie andere vieringen in verschillende delen van de provincie voor verschillende groepen in aanwezigheid van de vicaris van de algemeen overste: voor het straatkinderenwerk (Young At Risk Sector) op 2 augustus in Salem, voor de jonge Salesianen op 3 augustus in Yercaud, en voor de Salesiaanse familieleden op 4 augustus in Tiruchy. Het grootse evenement op 5 augustus in Don Bosco Thanjavur vormde de kroon op deze veelomvattende vieringen. Thanjavur is een historische locatie waar de eerste Salesianen in 1906 in India aankwamen. De jubileumfestiviteiten werden voorgezeten door Don Stefano Martoglio, de vicaris van de algemeen overste. Hij begon de vieringen met een plechtige eucharistie, geconcelebreerd door Don Biju Micheal, de regionaal van Zuid-Azië en alle provincialen van de regio. Gevolgd door een groots cultureel evenement waarin de diverse missieactiviteiten van de provincie werden gepresenteerd.

Bezoek aan de familie van Mano

Mano Sebastian is nog een missionaris uit de Salesiaanse provincie van Tiruchy. Hij heeft zijn visum al aangevraagd en het is bijna klaar. Hij hoeft alleen maar zijn paspoort terug te krijgen en afscheid te nemen van zijn familie en vrienden om een nieuw leven in BEN te beginnen. Eind augustus of begin september zal hij ons bereiken. Omdat ik op vakantie ben, dacht ik erover om zijn moeder, broer en zijn familie te bezoeken. Als ze naar mij keken, zouden ze geloven en er zeker van zijn dat ook voor zijn zoon goed gezorgd zou worden in BEN. Ik doe het op 10 augustus. In naam van de provincie wil ik hen bedanken voor hun bereidheid om hun zoon naar de missies te sturen en hen te verzekeren dat we goed voor hem zullen zorgen.

Terugreis

Aan al het goede komt een einde. Zo ook mijn vakantie. Nu de dagen naderen dat ik afscheid moet nemen, begin ik langzaam mijn spullen in te pakken. Op 10-12 augustus neem ik afscheid van het provinciaal en op 15 augustus neem ik afscheid van mijn ouders en familie. Op 16 augustus is mijn terugvlucht naar Brussel. Ik vlieg via dezelfde route (India-Abu Dhabi-Brussel). Op 17 augustus om 7.30 uur kom ik in Zaventem aan.

Alles wat ik in deze brief niet kon uitdrukken, zal ik persoonlijk met u delen. Wees tot dan verzekerd van mijn gebeden. Moge Maria Hulp der Christenen bij ons blijven en ons begeleiden. Zalig feest van Maria Tenhemelopneming.

Met Salesiaanse verbondenheid,

Leo Antonysamy.